

Neil Young hefur ongantið verið bangin fyrri at brúka seg sjálfvan og av tí sama hava aðrir tónleikarar brúkt Neil Young sum ein av stóru fyrmyndunum innan rockin

unum vóru heldur ikki nakað, ið riggaði at seta í tíðindaskriv.

Upptøkurnar byrjaðu hvønn dag heldur seint seinnaðartíðir við at allir tónleikararnir vaknaðu upp til øl og tequila og eitt sindur av hashi. Dronandi skeivir og fullir spældu teir síðani lögini inn. Neil Young vildi hava at alt – ALT – skuldi við á plátuna. Ropan, meylan og feilir.

Samstundis vóru hesir ørvitisknokkarnir ótrúliga produktivir. Tað eina kvöldiðingu teir fimm lög í kassan – Tonight's the Night, World On A String, Mellow My Mind, Speakin' Out og Tired Eyes.

Men plátufelagið vildi sum sagt ikki geva hesa plátuna út – sum so seinni sjálvandi gjordist ein klassikari hjá Young.

Boðint til mín vóru, at eg við hesari plátuni smíðaði mína egna karrieru.

Tey vildu eisini hava, at Young skuldi ljóðblanda plátuna umaftur, men hetta vildi hann ikki hoyra talan um.

Hann boygdi seg ikki. Og aftan á tvey ára togan kom Tonight's The Night loksins út.

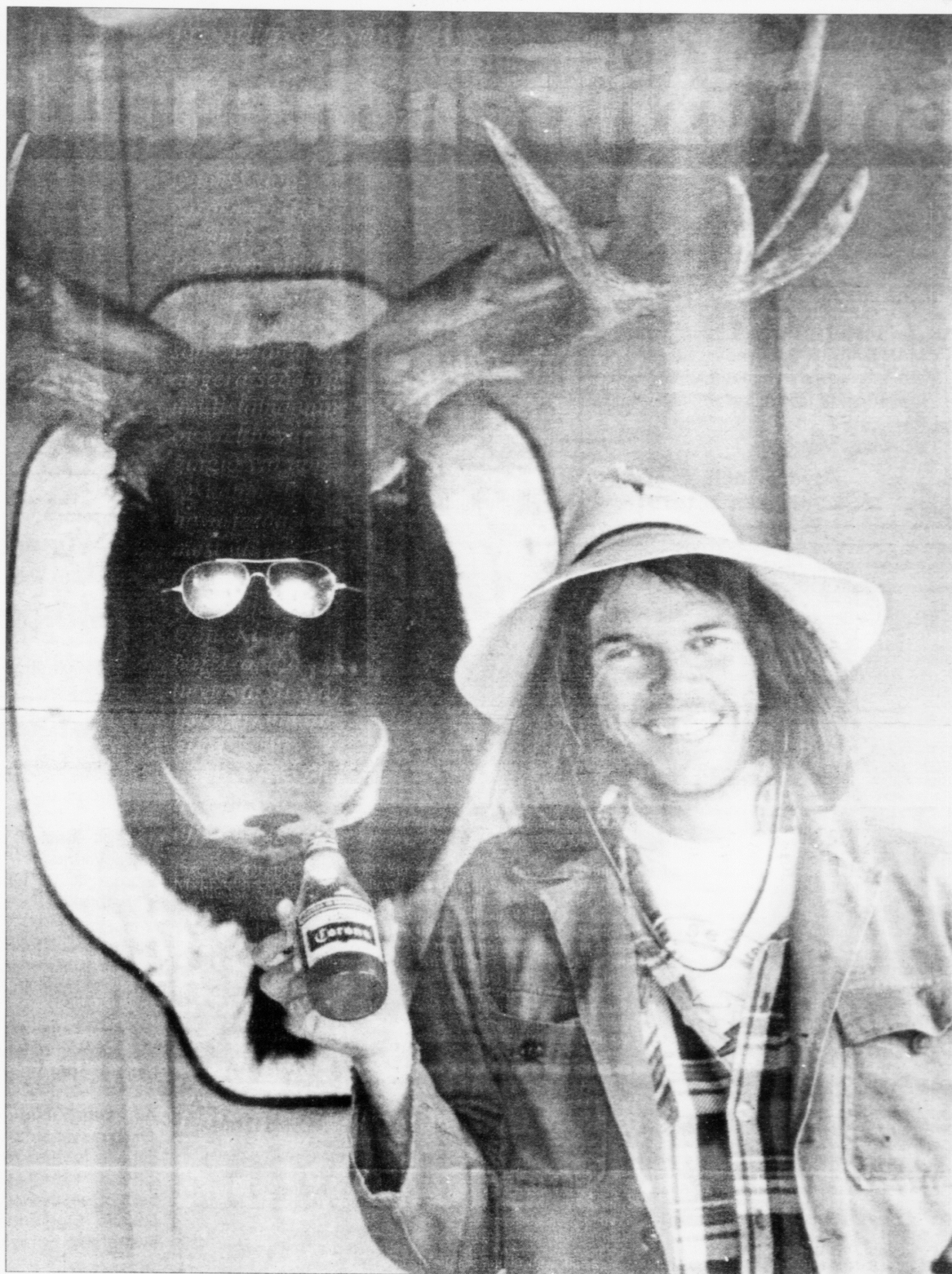
Uppaftur skeivari

Var henda flogan rá, klossutt og antipopputt, so megnaði Young við útgávu On The Beach í 1974 at fara upp aftur longur. Plátan bleiv niðursáplað av kritikarunum. Men onkur vardi hann, mest av øllum tíðarinnar tonn.

Og hvat er tað so sum stendur eftir?

Jú, ein kompromisleysur maður, ið ikki ynskir at endurtaka seg sjálfvan, ein anti-conformistur. Neil Young er ongín stórus instrumentalistur. Men hann ger stóran tónleik. Her er ein maður, sum við sínum einföldu kompositiónum sker inn á bein, og sum við sínum teksti rokkur dylanskar og lennonskar hæddir – væl og virðiliga. Hann er húlleysur og torir at brúka seg sjálfvan.

Og soleiðis hava rúgva av tónleikarum og rockpoetum síðani brúkt Neil Young sum teirra størsta íblástur. Tað eru tey, ið vilja verða við, at Young er Godfather at bæði punk og grunge-tónleiki. Ið hvussu er legði Curt Cobaine úr Nirvana stóran

dent á, hvussu nógv Young hevði at siga fyrri seg. Og Neil Young hevur enn tá verið á pelli saman við hinum stóra grungebólkunum Pearl Jam.

Og lyrisku gullkornini eru mong frá Young. Nokur dømi kunnu takast úr áðurnevndu, upprunaligu útsplutu, útgávu On The Beach. Eitt nú á lagnum Walk On:

„Oh baby it's so hard to change/I can't tell them

how to feel/Some get strong, some get strange/Sooner or later it all gets real/Walk on”

Og lagnum On The Beach syngur Young:

„The world is turning, I hope I don't turn away/All my pictures are falling from the wall where I placed them yesterday/The world is turning, I hope I don't turn away”

Neil Young heldur fram í sama lagi:

„I need a crowd of people, but I can't face them day to day/Though my problems are meaningless, that don't make them go away/I need a crowd of people, but I can't face them day to day”

Andstøðingurin í honum blómar eisini á hesi plátuni:

„Well, all those people, they think they've got it made/ But I wouldn't buy, sell or trade/Anything I have to be like one of them/I'd rather start all over again”

Í lagnum Mother Goose syngur Young:

„I guess I'll call it sickness gone/it's hard to say the meaning of this song/An ambulance can only go so fast/It's easy to get buried

in the past/When you try to make a good thing last”

Og hví ikki enda við at endurgeva við hansara beisku boðum til okkum øll:

„You're all just pissing in the wind/You don't know it, but you are/And there ain't nothing like a friend/Who can tell you you're just pissing in the wind

(Kelda: Uncut)